

го прѣдѣла за да сѣ отрече отъ Христа Бога, употреки природнѣ-тѣ си лютость и безуміе да го уплаши съ мѣжкы: Най-напрѣшь Св. Климентъ, съвлеченъ голъ и повесенъ на дрьво, стрѣгахъ, рѣзахъ тѣло-то му съ остры желѣзны сѣчива до толкосъ, що-то дѣлоко-тѣ изражаны кражды по снагѣ-тѣ му заприличахъ на прѣкораннѣ иивѣ.....! Оттамъ проведенъ въ Римъ на царя Діоклитіана, кой-то му обѣщаваше, сребро и злато, голѣмо достоинство, многоцѣнны дръхы и всѣкаквы украшенія, само да кѣде и долопоклонникъ; отъ дрѣгѣ странѣ му посочи мѣжителскы-тѣ сѣчива: Желѣзны рѣцѣ и ноктѣе, желѣзны одрове и остры вѣдицы, разгорени възлища и дрѣгы страхотіи. А свѣтый като сѣ непомами отъ царскы-тѣ ласкателны дѣмы, и непричете неговы-тѣ врычанны дарове, нито пѣжкѣ сѣ посвени отъ показанны-тѣ му остры сѣчива, нѣ юще го покрѣса, като му нарѣди и говори смѣло за всичко; тогава царѣтъ разгневенъ, зарѣжа да сѣ прѣдаде на мѣченіе. И тѣй Христовый мѣченикъ китъ, вѣртенъ на колело, рѣзанъ, дробенъ по тѣло-то, ос-